

Onderstaande studie is grotendeels in de zomer van 2005 gemaakt. Het is mogelijk om deze tegen betaling van 8 euro (exclusief verzendkosten) ingebonden te verkrijgen. Daarbij zijn ook meerdere illustraties van de kerk, van predikanten en de bronnen toegevoegd.

Twintig predikanten gedurende honderdvijftig jaren

Musselkanaal stabiel in zoeken naar predikant

door Frans Verkade

Ter inleiding

Wanneer vorderingen rond het Samen-op-Weg-proces geen roet in het eten gooien, kan hervormd Musselkanaal nog juist herdenken dat deze gemeente anderhalve eeuw bestaat. Het is overigens altijd weer de vraag welk moment wordt aangegrepen. In het gedenkboek "Waarheid en eenheid in het spanningsveld" dat in 1978 ter gelegenheid van het honderdjarig bestaan van het kerkgebouw is uitgegeven, beschrijft auteur en oud-scriba Jan Vissering dat de voorbereidende vergaderingen voor de gemeentestichting reeds in 1855 plaatsvonden. De eerste kerk is op 5 september 1858 officieel in gebruik genomen. Ruim een half jaar later treedt de eerste dominee aan. Deze heeft tot nu toe negentien mannelijke opvolgers gekregen. Vooral hun achtergronden en hun eerste dan wel laatste teksteuzes staan in deze beschrijving centraal. Daarbij is er oog voor nog eens 52 beroepen die door betrokkenen slechts voor kennisgeving zijn aangenomen. De eerste dertig jaren is Musselkanaal gestempeld door de Groninger Richting. Vervolgens staan er zo'n zeventig jaar orthodoxe predikanten. Dan volgt nog een periode van zo'n dertig jaren, waarin de gemeente zich in een meer confessioneel vaarwater bevindt. Een rekensom leert dat er ondertussen soms lange perioden geweest zijn zonder een eigen herder en leraar.

Grote afstand

Het is in de roerige vijftiger jaren van de negentiende eeuw als de circa driehonderd hervormde bewoners van Musselkanaal (destijds aangeduid als Horsten) niet langer tevreden zijn met slechts een school binnen de dorpsgrenzen. De afstand naar elke kerk in de regio is groot. Mogelijk hebben ook theologische verschillen een rol gespeeld. Want één ding staat wel vast, de moedergemeente van uit een ver verleden, Onstwedde, wil zich niet op het gladde ijs van de Groninger Richting begeven. Onder leiding van de Groninger hoogleraar Petrus Hofstede de Groot en enkele collega's wordt gepoogd een nieuwe theologische wind over vooral Noord-Nederland te doen waaien.

De eerste predikant Jan Sonius Swaagman die zich op 30 oktober 1831 aan Nieuw-Stadskanaal (het huidige Stadskanaal-Noord) verbindt, beweegt zich duidelijk binnen deze vereniging van De Groninger Godgeleerden. De Onstwedders luisteren liever naar predikanten die zich aan de gereformeerde leer verbonden weten. Daarentegen laat de beschrijving in bovengenoemd boekwerk van de eerste diensten in Musselkanaal wel zien dat er in den beginne weinig houvast is geweest. Bij de uiteindelijke keuze van een predikant zal duidelijk worden welke weg men alhier wil inslaan.

Voor het zover is, staan er nog enkele bijzonderheden op het program. Merkwaardig is in dit verband het bericht dat de correspondent van de classis Winschoten in juli 1858 (onder de dagtekening van 18 juli) in de Boekzaal laat publiceren. En wel om twee redenen. Hij maakt er gewag van dat deze nieuwe gemeente "reeds sedert een jaar in het bezit is van eene kerk en pastorij." Bovendien weet hij te vermelden dat de gemeente ressorteert onder Stadskanaal. De gemeente van genoemde Sonius Swaagman, van 1849 tot 1887 gediend door dr. Bernardus Johannes Riedel. De afstand tot deze kerk is bijna drie uren lopen. Deze vermelding is in zoverre bijzonder dat vaak ervan uit wordt gegaan dat Horsten ook nog bij de zelfstandig wording onder Onstwedde viel. Het grootste nieuws in gemeld bericht is het feit dat de Koning een jaarlijkse toelage van vijfhonderd guldens heeft aangekondigd, waardoor met andere aanvullingen van een "middelmatic tractement" wordt gesproken.

Nieuwe gemeente

Een volgend bericht van de correspondent, van 5 september, werpt meer licht op de situatie. Hij maakt er dan melding van dat beide gebouwen in het vorige jaar reeds zijn verzezen maar eerst in de zomer van 1858 zijn afgewerkt. Die vijfde september is een grote feestdag. De samenzang onderstreept het: Dit is de dag, de roem der dagen, Dien Israels God geheiligd heeft. Psalm 118 vers 12 klinkt als eerste en vervolgens vers 10. Zo worden de oprichting van de gemeente en de officiële opening van het kerkgebouw gemarkeerd. Wie daarvoor als predikant aanwezig is? Het verslag vraagt aandacht voor dr. B.J. Riedel van “het naburige Stads-Kanaal waartoe zij tot dusver kerkelijk behoorde.” Volgens het verslag heeft hij zelfs een deel van z'n gemeente meegebracht.

Ds. Riedel kiest als tekst Handelingen 2: 42, waarin het leven van de eerste christelijke gemeente wordt beschreven. Nog tweemaal wordt er in de dienst gezongen. Eerst vers 4 en 5 van Gezang 69 dat zingt over Broederliefde: “Als één van ziel, als één van zin, Die één belang gevoelen, Die 't zelfde wit bedoelen” en het vijfde couplet eindigt met: “Eén vriend, één leidsman gaat ons voor, In Hem, en door zijn kracht, Maakt eendragt meerder magt.” En tenslotte klinkt nog Gezang 96: “Halleluja! Eeuwig dank en eere, Lof, aanbidding, wijsheid, kracht, wordt'op aard en in den hemel, Heere! Voor uw liefd' U toegebragt! Vader! Sla ons steeds in liefde gade; Zoon des Vader! Schenk ons uw genade; Uw gemeenschap, Geest van God! Amen! Zij ons eeuwig lot.”

De schrijver weet ten slotte te vermelden dat het alles ordelijk en stichtelijk is verlopen. Voorts kondigt hij aan dat er binnenkort kandidaten op de preekstoel zullen verschijnen waaruit later de eerste predikant moet worden gekozen. Een enkeling heeft als hulppredikant reeds ervaring opgedaan. Ook de kandidaat Pieter Damsté prijkt op de lijst met twaalf namen. Hij zal eerst later in beeld komen. Alle ogen vallen die 25-ste november op de nummer drie van de lijst, de 27-jarige Petrus Zuidema, die evenals de anderen zich aangetrokken weet tot de theologie van de Groninger Richting.

Duizend gulden plus grote tuin

Hij wordt op 27 maart 1859 door zijn vader uit Kiel-Windeweer bevestigd. Deze legt voor een groot publiek de Bijbel open bij 2 Timotheus 2: 1: “Gij dan, mijn zoon, word gesterkt in de genade, die in Christus Jezus is” terwijl de nieuwe dominee zijn gehoor bepaald bij de toepasselijke tekst “Want niemand kan een ander fundament leggen dan hetgeen gelegd is, hetwelk is Jezus Christus.” Bij de bijzondere diensten is ook de consulent, Everhardus Arnoldus Cappenberg uit Ter Apel aanwezig. Ook hij heeft zijn handen boven het hoofd van de jonge dominee gelegd en een tekst uitgesproken.

Ongetwijfeld heeft hij snel naam en faam in de omgeving opgebouwd. Als Ter-Apel vacant wordt en in Nieuw-Stadskanaal (de huidige Oosterkadekerk) een nieuwe voorganger moet worden aangetrokken scoort Zuidema bij herhaling hoge ogen. Hij vertrekt eerst na ruim zestien jaar op 18 april 1875. Althans dan wordt de afscheidsdienst gehouden. Opnieuw wordt de tekst van de eerste officiële dienst opgeslagen en vervolgens brengt het schip z'n huisraad naar het Groninger Lutjegast.

In eerste instantie proberen de stemgerechtigden een dominee uit de buurt aan te trekken. De predikanten van de Oosterkadekerk in Stadskanaal en die van de Kloosterkerk uit Ter-Apel worden in deze volgorde verzocht over te komen. Het beroep van Horsten gaat nog naar J. Sannes Spandaw te Grollo en kandidaat M.B. Kim. Ondertussen plaatst consulent Kamp uit Stadskanaal een oproep in de Kerkelijke Courant voor kandidaten en predikanten die van standplaats willen veranderen. Over de modaliteit blijft geen onduidelijkheid bestaan. De persoon moet van de Evangelische richting (synoniem voor de Groninger Richting) zijn. Het tractement bedraagt duizend gulden. Bovendien wordt de grote tuin aangeprezen.

Eerst het vijfde beroep op de 30-jarige voorganger van Thesinge, Derk van Linge, is raak. Wellicht heeft hij ook gereageerd. Hij wordt op 9 april 1876 door z'n schoonvader Kornelius Muller Sissingh bevestigd. Deze roept met Paulus'opdracht aan Titus op tot een “matiglijk, rechtvaardiglijk en godzaliglijk leven waarin de goddeloosheid en wereldse begeerlijkheid wordt verzaakt.” (Titus 2: 11-12). De nieuwe predikant vraagt met de altijd sprekende tekst uit de kerk van Vledderveen “het Woord met zachtmoedigheid te ontvangen” en daders van het Woord te zijn (zie Jakobus 1: 21b-22a).

Nieuwe kerk

Lang heeft het verblijf van Van Linge niet geduurd. Behalve Bourtange en Ter Apel laat het Friese Akkerwoude bij herhaling het oog op hem vallen. Het beroep wordt aangenomen. Na goed anderhalf jaar, op 18 november 1877, beëindigt Van Linge zijn werk alhier met er nog op te wijzen dat Jezus Christus tot in eeuwigheid Dezelfde is. Het zal niet aan de dominees hebben gelegen, maar ondertussen is de oude kerk af. Her en der wordt geld bijeengezameld voor een nieuw alternatief. Voor de opening komt Van Linge op

2 maart 1879 terug. Die is ondertussen reeds predikant van z'n vierde gemeente Birdaard geworden en legt de gemeente op "God in alles te danken."

Gelukkig is er weer zicht op een nieuwe predikant. Maar deze keer zijn er al zes beroepen nodig om het zo ver te krijgen. Op het twaalfde prijkt weer de naam van Zuidema. Hij wordt nog overgeslagen. Wel wordt ook de pastorie van Hemelum aangedaan. Echter Jan Huizenga bedankt. Het is de 27-jarige Pieter Abraham Busch Keiser uit Zuiderwoude die na bedankjes ook van J. Leemhuis uit Kolham, E. van Kleffens uit Grollo en H.A. Reddingius uit Eext het beroep wel aanneemt. Ook de gemeente van het Noordhollandse Oosterland probeert hem over te halen. Echter deze domineeszoon besluit de oversteek naar Groningen te maken. Z'n vader is al enige overleden. Daarom treedt vriend en tweede consulent Gerrit Johannes Frederiks Tjassens Keiser, die eerder ook voor het beroep bedankte, vier weken na de opening van de nieuwe kerk aan om de bevestiging te verrichten. Hij vraagt aandacht voor de oproep tot verzoening met God (2 Corinthe 5: 20), terwijl de intredetekst een hoofdstuk eerder in het vijfde vers vermeld staat: "Wij prediken niet onszelven, maar Christus Jezus den Heere; en onszelven, dat wij uw dienaren zijn om Jezus' wil."

Nog geen twee jaar later melden de eerste bijzondere toehoorders zich. Ze zijn afgevaardigd vanuit Schoonoord. Keiser schudt afwijzend. Het resultaat is anders wanneer hij naar Vries wordt geroepen. Daarom is de gemeente reeds op 19 maart 1882 wederom in de middagdienst voor een bijzonder moment bijeen. Zijn laatste woord komt uit 1 Thessalonicenzen 4: 1.

Om een herhaling van zetten met een lange vacature en meerdere beroepen te voorkomen, worden belangstellenden al lang voor het afscheid opgeroepen zich bij de vertrekkende predikant te melden. Het eerste beroep is dan ook raak. Het is de wat oudere, 44-jarige in Bunde geboren, Vollrath Remetius Sikkes. Hem wordt twaalfhonderd gulden in het vooruitzicht gesteld. Deze Sikkes heeft al eens zeven jaren de Kloosterkerk van Ter Apel gediend, is zelfs consulent van Musselkanaal geweest en zal wellicht in z'n huidige gemeente Sleen daaraan met goede herinneringen hebben terug gedacht. Op 11 juni van het genoemde jaar leidt z'n vader Evert Heikes naar aanleiding van 1 Thessalonicenzen 5: 13a de bevestigingsdienst, terwijl 's middags de teksten uit 1 Corinthe 4: 1-2 als hoofdkost worden gelezen.

Korte periode

Het wordt wederom geen lang verblijf. In Ter Apel wordt over z'n overkomst gedacht. Een jaar na de intrede verdringen Garsthuizen en Wedde zich in de pastorie om z'n overkomst te bewerkstelligen. Korte tijd later volgen Akkerwoude en Koekange. Voor en nadien hebben zich nimmer zoveel kerkenraden met een beroepingsbrief gemeld. Maar nog steeds tevergeefs. Uiteindelijk kiest hij voor een derde gemeente in de classis Winschoten, het net voorbij Onstwedde gelegen Vlagtwedde. In de ochtenddienst van 20 april 1884 is de gemeente voor het afscheid bijeen gekomen. Hij vraagt gehoor voor 2 Corinthe 13: 11: "Voorts, broeders, zijt blijde, wordt volmaakt, zijt getroost, zijt eensgezind, leeft in vrede; en de God der liefde en des vredes zal met u zijn."

Het beroepingswerk zal nu niet zo vlotjes tot een opvolger leiden. Overigens is er ook duidelijk wat verschil van mening onder de stemgerechtigden. Op het achttal prijken niet alleen Evangelische predikanten, maar ook enkele namen van orthodoxe voorgangers. Naar hen blijkt de grootste groep uit te zien. Men reist met de brief naar de pastorie van Schoonebeek en Hollandscheveld. Zelfs naar Zwartsluis. Echter, de vraag is zo groot dat het ene bedankje het volgende opvolgt. Zelfs als door deze grote gemeente een drietal kandidaten wordt benaderd. Hendrik Jan Bisperink kiest voor Moerkapelle en anderen kiezen eveneens een meer orthodoxe plek.

Tussendoor wordt weer een oproep gedaan. Ook dat levert niet het beoogde resultaat op. Eerst het twaalfde beroep, inmiddels twee jaar verder en weer terug bij de eerste predikant Zuidema, wordt aangenomen. Consulent Willem Titus Johannes Brouwer uit Nieuw-Stadskanaal verzorgt op 10 oktober 1886 met 2 Corinthe 1: 24b de bevestiging. De na elf jaar teruggekeerde Zuidema begint met de verklaring: "Want ik schaam mij het Evangelie van Christus niet." Reeds een jaar later besluit hij dit nieuws voortaan in Roswinkel te gaan uitdragen en dus duurt de verlenging van z'n eerste periode niet bijster lang. In de afscheidsdienst, op 29 januari 1888, wordt net als de vorige keer uit Handelingen 2 gelezen. Deze keer staat vers 47 centraal.

Wending

Wederom wordt het een spannende vraag of ook Musselkanaal door een orthodox predikant gediend zal gaan worden. Van die kant volgen wederom de bedankjes, drie in getal, zich snel na elkaar op. De ogen

vallen opnieuw op de inmiddels 54-jarige Pieter Damsté. Hij heeft ondertussen de gemeenten Den Hoorn (op Terschelling), Sebaldeburen, Purmerland en Brandwijk gediend. In de laatste gemeente is hij al weer zo'n zes jaar werkzaam en heeft aldaar eerder het Groningse De Wilp afgeslagen. Ondanks dat hij eerder is gepasseerd, wordt de roepstem aanvaard. Deze wellicht enige keer komt de predikant van Onstwedde, Hans Ynzo Ynzonides. Het is op 4 november van het laatstgenoemde jaar dat met de niet mis te verstane woorden uit Lukas 24: 47 wordt aangegeven dat "in Zijn Naam bekering en vergeving der zonden gepredikt moet worden onder alle volken, beginnende van Jeruzalem." De nieuwe dominee kiest dezelfde woorden als zijn voorganger uit Romeinen 1 vers 16. Ook hij zal niet lang een stempel op de gemeente drukken. Niet vanwege een beroep naar elders, ook al wordt hij al snel voor de tweede keer door De Wilp benaderd, echter hij overlijdt onverwachts op 6 augustus 1891. Zo'n eerste ervaring moet voor de gemeente ingrijpend zijn geweest. Vier dagen tevoren heeft hij nog gepreekt. Op maandag 10 augustus dragen de kerkenraadsleden de baar naar het graf.

Het veroorzaakt een wending. Wellicht voor de verzorging van de achtergebleven weduwe met haar vier zonen ligt het beroepingswerk stil. Dan wordt nota bene de uit Onstwedde vertrokken Staphorster' predikant Evert Jan Homoet benaderd. Hij bedankt. Met hem nog eens tenminste zeven predikanten of kandidaten. Onder hen is ook de later bekend geworden predikant H.J. de Groot. Mogelijk komt het door de slechte toestand van de pastorie. Die wordt althans in het jaar van de eeuwwisseling vervangen. Eerst na ruim tien jaren, zegt een kandidaat "ja" op de beroepingsbrief. Het betreft de 25-jarige Jan Willem van Petegem uit Veendam. Aan hem als zevende predikant de taak en uitdaging een nieuwe "bouwphase" in te luiden. Voor zijn bevestiging op 2 maart 1902 komt niemand minder dan de Groninger hoogleraar dr.C.H. van Rhijn over.

Socialistisch

De nieuwe dominee begint deze periode met de verklaring "Wij prediken Christus de gekruisigde" en sluit die een kleine zeven jaar later af met het "vertrouwen dat Hij Die in u een goed werk begonnen heeft, dat voleindigen zal tot op den dag van Jezus Christus." (Filippenzen 1: 6). Van Petegem vertrekt helemaal naar het Zeeuwse Groede. Wellicht heeft hij veel oog voor evangelisatiewerk gehad. Zo treedt hij in 1908 in de Julianakapel te Oude-Pekela op als bevestiger van evangelist J. Rijks. Overigens leiden z'n orthodoxe standpunten tot een scheuring binnen hervormd Musselkanaal en wordt als tegenkracht een afdeling van de Nederlandse Protestantenbond opgericht.

Het vervullen van de vacature loopt deze keer meer voorspoedig. Na beroepen op de orthodoxe Willem Wesseldijk uit Bourtange en dr. Harmannus Stoel (later in Sellingen) wordt hulpprediker Enno Harm Wieringa (25) uit Sappemeer benaderd. Hij geeft gehoor. Voor de bevestiging komt op 18 april 1909 ds. W. Groeneweg uit Enter over en geeft de opdracht het Evangelie te bedienen. De verbondenheid tussen beiden is gegroeid in de jaren dat hij als bijstand aan Enter verbonden is geweest. Wieringa begint met de eerste drie verzen van de eerste zendbrief van Johannes. Tien jaar later maakt hij de overstap naar Purmerend en houdt de laatste dienst op 28 september. Hij zou in de crisisjaren nog de landelijke pers halen toen hij zijn orthodoxe gedachtegoed verwisselde voor socialistische opvattingen.

Het lijkt dat men toch weer een opvolger in het spoor van Van Petegem zoekt. Een eerste toezegging van beroep op dr. Johannes Jacobus Stam te Welsum (al snel vervolgens evangelisatiepredikant te Amsterdam) loopt op niets uit. Wel geeft de 29-jarige domineeszoon Warner Antoon Berend ten Kate uit Kolderveen gehoor. Evenals zijn neef en voorganger in de Drentse gemeente, Reinier ten Kate, is hij veel betrokken geraakt bij het evangelisatiewerk in de classis Meppel. Op 18 april 1920 vindt de bevestiging door zijn vader uit Rotterdam plaats. Hij stelt de wat bijzondere tekst uit Lukas 6 vers 37 aan de orde, terwijl zoonlief als derde de start maakt met de kern uit Paulus' brief aan de Romeinen.

Tiende predikant

Reeds ruim een jaar later volgt er een beroep uit Vlissingen. Hij bedankt. Z'n naam zingt ook rond in Amsterdam. Uiteindelijk komt de kerkenraad uit de Zeeuwse plaats nog eens terug. Nu met succes. Evenals de tweede predikant zwaait hij op 15 april 1923 af met de tekst uit Hebréeën 13: 8 die onderstreept dat Jezus Christus tot in eeuwigheid dezelfde is. De gemeente zingt hem tenslotte Psalm 121 vers 4 toe.

Wederom moet tot drie keer toe de hengel worden uitgeworpen in de hoop dat er een nieuwe voorganger wordt "gevangen". Als eerste wijst de predikant voor rechtzinnigen in Almelo, J.P.A. le Roy (eerder te Vlagtwedde) het beroep af. Vervolgens George Johannes Waardenburg uit Hansweert. Als derde volgt de in Elburg geboren Herman Andries ten Hove (35). Hij staat juist drie jaar in Schoonoord en hapt wel toe.

Voor zijn bevestiging komt de bekende predikant Anne Klaas Straatsma uit Meppel over. Die bepaalt z'n gehoor bij de gelijkenis van de zaaier (Matteus 13: 3b). Ten Hove preekt 's middags over het vervolg van deze gelijkenis z'n intrede als tiende predikant van deze gemeente.

Hij komt juist in de tijd dat de evangelisatie Tweede-Exloërmond de overgang naar kerkelijke gemeente doormaakt. Dat gebeurt in eerste instantie onder het dak van hervormd Musselkanaal. Hiervoor zijn aan deze gemeente ook minstens twee hulppredikanten verbonden geweest, te weten Thomas Johannes Mudde (afkomstig uit Monster) en Harm Boiten uit Veendam. In deze tijd wordt de naam officieel veranderd van Horsten in Musselkanaal. Na ruim acht jaren neemt Ten Hove wegens vertrek naar Delfzijl op 3 april 1932 afscheid met Handelingen 20 vers 36.

Met de bedoeling om Marinus Nicolaas Wisse Smit uit Rottum-Stitswerd toch over te halen krijgt deze predikant niet alleen de toezegging maar ook zo'n vier maanden later een beroep. Toch bedankt hij voor de tweede keer. Ook de evangelisatiepredikant uit Drachten, H. van de Linde, en M.J.C. Visser uit West-Terschelling doen dit. De 43-jarige Jean Corneille Pierre Erkel uit Wetsinge-Sauwerd komt wel. Hij wordt op 13 november van genoemd jaar door dr. Klaas Sonies van Stadskanaal-Noord bevestigd met de opdracht: "Geef hun te eten" (Matteus 14: 16b). Van Erkel stelt vervolgens de belijdenis van Petrus uit Johannes 6: 63, 68 en 69 aan de orde. Voor een beroep naar Drogeham wordt bedankt. De keuze valt uit in het voordeel van Kollumerzwaag. Daarom neemt hij op 8 augustus 1948 afscheid.

Meer confessioneel

Na tevergeefse beroepen op J. de Ruyter in Terhorne en A. van Es te Nijeveen geeft Simon Molenaar uit Idsegahuizum (35) wel gehoor. Hij maakt ruim acht jaren vol, alvorens hij naar Appingedam vertrekt. Reeds vier maanden later op 1 december 1957 verschijnt de opvolger, dr. Jan Willem Doeve (39), uit Holwierde op de preekstoel. Na zo'n vijf jaar wordt Doeve hoogleraar aan de Rijksuniversiteit van Utrecht om daar de geschiedenis van het jodendom te doceren. De voormalige zendingspredikant Huibrecht Hengeveld (44), eerder verbonden aan de broedergemeente te Paramaribo en later vicaris te Eindhoven, doet op 31 maart 1963 z'n intrede. Ook hij wordt evenals voorgangers naar Akkerwoude-Murmerwoude geroepen en vertrekt in de zomer van 1969 naar Doesburg.

Het wordt wat eentonig. Weer worden er drie beroepen uitgebracht en blijkt ook hier steeds het scheepsrecht op te gaan. In het voorjaar van 1970 treedt de op Celebes geboren Theodorus Pieter Pol (39) uit Lage Zwaluwe aan. Met zijn komst komt Musselkanaal meer in een confessioneel vaarwater. Zo'n vijf jaar later verwisselt hij deze gemeente voor Heelsum.

Om een opvolger te krijgen moet deze keer een langere speurtocht worden uitgezet. Overigens in een snel tempo worden achtereenvolgens drs. A. Jonkers, T. Tijmsma uit Marrum, J.J. Ruitenberg uit Nieuw-Vennep, J.L. Ravessloot uit Oostermeer, H. Faas uit Appelscha en de 50-jarige H.P. Swets uit Lelystad beroepen. Hij komt in de nazomer van 1976 en kiest reeds vier jaar later uit beroepen vanuit Vroomshoop en Tjerkgaast voor eerstgenoemde gemeente. Op 18 januari 1981 volgt het afscheid. Al snel wordt de legerpredikant H. van den Berg uit Eindhoven beroepen. Vervolgens is het lange tijd stil voordat in het najaar Anton Jonkman uit Berkel-Rodenrijs (44) besluit over te komen. Ook hij vertrekt al na ruim vier jaar en wordt in 1986 al snel opgevolgd door de 37-jarige Simon Bloemhof. Ruim vier jaar later wijst hij de roep naar Herveld af maar besluit eind 1992 wel naar Vroomshoop te vertrekken.

Peter de Nooy uit Mijnsheerenland begint alhier in de zomer van 1993. Het afscheid met Jezus' woorden over de gelovige als licht en zout volgt op 12 oktober 1997. Hij gaat dan naar de Opstandingskerk in Rotterdam-Centrum. Het eerste beroep is weer raak. Voor de derde keer wordt op 8 november 1998 een kandidaat, namelijk Nijs Stam uit Nieuw-Lekkerland bevestigd. Die taak heeft dr. J.W. Kirpestein uit Kampen op zich genomen.